

ČEHO JE JAKO ŠAFRÁNU?

Všiml jsem si jednoho fenoménu, který je zajímavý a zároveň velmi hrozivý. Lidé ve spojených státech a některých západních evropských zemích se srocují na ulicích hlavních měst proti svým vládám. Jsem jist, že tomu tak během posledních desetiletí, možná od války nikdy nebylo v tak veliké míře. Zdá se, že lidé si v těchto demokratických vyspělých zemích vážili svých představitelů, své autority brali vážně a respektovali. Něco se změnilo. Nerad bych spekoval, zda to je problém těchto vládnoucích skupin, nebo oprávněné obavy o sociální problémy střední a sociálně slabé vrstvy obyvatel. Zřejmě, že obojí a k tomu existují další důvody, které nebudeme nyní řešit. To, co lze říci, že lidská západní společnost se dostává nejen do finanční krize, ale do krize sociální, krize vztahů mezi vůdci a vedenými.

„I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: ²⁴„Lidský synu, řekni zemi : Ty jsi země, která není čistá, která nebude v den hrozného hněvu zavražena. ²⁵Spiknutí jejích proroků je uprostřed ní; jsou jako řvoucí lev, který trhá kořist, požírají duše, berou klenoty a skvosty, rozmnožují počet jejích vdov uprostřed ní. Její kněží znásilňují můj zákon a znesvěcují moje svaté věci. ²⁷Její velmožové jsou uprostřed ní jako vlci, kteří trhají kořist, prolévají krev a hubí duše, neboť chamtivě shánějí zisk. ²⁸Její proroci jim všechno nahazují omítkou, mají šalebná vidění a věští jim lživé věci. Říkají: „Toto praví Panovník Hospodin,“ ačkoli Hospodin nepromluvil. ²⁹Lid země tvrdě utlačuje kdekoho, odírá ho, poškozují utištěného ubožáka a protiprávně utlačuje bezdomovce. ³⁰Hledal jsem mezi nimi muže, který by zazdíval zeď a postavil se v trhlině před mou tvář za tuto zemi, abych ji neuvrhl do zkázy, ale nenašel jsem.“ (Ez. 22, 26 – 30)

Kdybychom měli dát hlavní téma tomuto textu, tak by mohlo znít: Krize společenského života v Izraeli. Politické a duchovní autority se hroutí. Jsou zkorumpovány mocí, hříchem, ale i duchovní vůdcové se zpronevěřili, lžou, podvádějí, hřeší. Ale ani prostý lid země není z obliga. Je necitlivý na bolest sociálně ubohých, soudí vládců a sám je hoden soudu. Cítí se utlačován a sám utlačuje.

Možná, že toto období proroka Ezechiele nám připomíná dnešní dobu. I když osobně nesouhlasím s tím, jak to někdy slyšíme, že všichni na hoře jsou zkorumpováni a kradou. Jsem přesvědčen, že mezi politiky na všech úrovních jsou lidé poctiví a morální. Mezi duchovními autoritami jsou také lidé věrní svému poslání a následující Krista. Jsem ale přesvědčen, že čeho je jako šafránu jsou lidé, vůdcové, kteří by se postavili do trhlín před Boží tvář, aby Bůh neuvrhl ještě do zkázy tuto zemi. Více obecně lze říci, že je ve společnosti, ale i v církvi veliká potřeba vůdců, kteří povedou lid, budou mít jasnou vizi a poslání pro skupinu, která jim bude svěřena.

KRIZE AUTORIT – HLEDÁNÍ AUTORIT, toho je jako šafránu

Bůh hledá vůdce

„Hospodin si vyhledal muže podle svého srdce. Jemu Hospodin přikáže, aby byl vévodou nad jeho lidem...(1. Sam. 13, 14) Neboť oči Hospodinovy obzírají celou zemi, takže se mohou vzchopit ti, jejichž srdce je cele při něm. (2. Paral. 16, 9)

Instituce hledají vůdce

Vlády, podniky, organizace, církve se nacházejí v krizi absence efektivního způsobu vedení. Společnosti chybí vedoucí a učitelé, kteří by dokázali účinně komunikovat, inspirovat, povzbuzovat a pomáhat tak, aby

skutečně docházelo k proměně lidských životů. Potřebujeme učitelé, kteří se stanou vedoucími a vedoucí, kteří budou zároveň učiteli (John M. Dettoni)

Církev hledá vůdce

Má – li církev naplnit své poslání vůči dalším generacím, potřebuje vůdce: s autoritou, duchovní, svatě...I náš sbor potřebuje vůdce. Díky Pánu za ty, kteří již byli povoláni, zazdívají různé zdi a stojí v mezeře mezi Bohem a sborem, nebo skupinkou, buňkou, nebo svoji rodinou, kterou vedou. Sbor připravuje volby staršovstva. Velmi záleží, jaké starší bude mít sbor v dalším období.

Co stane, když církev postrádá vedení, nebo má vedení v krizi?

„Není – li žádného vedení, lid pustne a nakonec zaniká.“ (Přísl. 29, 18)

Mojžíš byl skvělý Boží vůdce. On prožil krizi a mělo to veliký vliv na celý národ. Byl skvělý, ale byl na všechno sám. *„Lid si začal Hospodinu stěžovat na těžkosti. Mojžíš slyšel, že lid pláče, každý u vchodu do svého stanu, čeleď vedle čeledi. Hospodin vzplanul velikým hněvem. I Mojžíš na to hleděl s nevolí¹¹ a vyčítal Hospodinu: „Proč zacházíš se svým služebníkem tak zle? Proč jsem u tebe nenalezl milost, žes na mě vložil všechen tento lid jako břímě? ¹⁴Nemohu sám unést všechen tento lid, je to nad mé síly. ¹⁵Když už se mnou chceš takto jednat, raději mě zabij, jestliže jsem u tebe nalezl milost, abych se nemusel dívat na svoje trápení.“ ¹⁶Hospodin Mojžíšovi odvětil: „Shromážd' mi sedmdesát mužů z izraelských starších, o nichž víš, že jsou staršími a správci v lidu. ¹⁷Sestoupím a budu tam s tebou mluvit. A odeberu z ducha, který je na tobě, a vložím jej na ně. Ponesou pak břímě lidu s tebou, neponeseš je už sám.“*

Důsledkem krize vůdcovství je reptání a pláč lidu. Hospodinův hněv. Frustrace ze služby Mojžíše. Lítost nad sebou, pocit nezastupitelnosti, trápení, výčitky vůči Bohu, pocit křivdy...

Mojžíš však nakonec na tom byl docela dobře. Pán Bůh mu dal a on si vychoval svého nástupce. Možná, že to nebyla ani Mojžíšova zásluha, ale Jozuova víra a touha sloužit Hospodinu. Možná to byly všechny tři okolnosti. Mojžíš před svoji smrti má komu předat kormidlo. A to bylo skvělé.

„Po smrti Mojžíše, služebníka Hospodinova, řekl Hospodin Jozuovi, synu Núnovu, který Mojžíšovi přísluhoval: ²„Mojžíš, můj služebník, zemřel. Nyní tedy vstaň a přejdi s veškerým tímto lidem přes tento Jordán do země, kterou dávám Izraelcům.“ (Joz. 1, 1 – 2)

Bylo tam nadšení, radost, odhodlání, nová naděje díky tomu, že byl připraven vůdce, který po krátké době uvedl lid do země zaslíbené.

Jozue. Výborný vůdce a stratég. Krizí jeho vedení bylo, že nevychoval za sebe nástupce! Nechci Jozuovi křivdit. Možná, že byl za tím nějaký Boží záměr. Možná to byla krize. Důležité, že když se vytratí vůdci, nastane krize celého národa. Nové pokolení jde vlastní cestou, nastává zmatek, nejistota, modloslužba, odpadnutí a urážení Hospodina.

„Po Jozuově smrti se synové Izraele dotázali Hospodina: „Kdo z nás má vytáhnout do boje proti Kenancům první?“ „Lid sloužil Hospodinu po všechny dny Jozuovy a po celou dobu života starších, kteří Jozua přežili a viděli celé velké Hospodinovo dílo, které pro Izraele vykonal. ⁸I zemřel Hospodinův služebník Jozue, syn Núnův, ve věku sto desíti let. . ¹⁰Těž celé ono pokolení se odebralo ke svým otcům. Po nich nastoupilo jiné pokolení, které neznalo Hospodina ani jeho dílo, jež pro Izraele vykonal. ¹¹Izraelci se dopouštěli toho, co je

zlé v Hospodinových očích, a sloužili baalům. ¹²Opustili Hospodina, Boha svých otců, který je vyvedl z egyptské země. Chodili za jinými bohy, za božstvy těch národů, které byly kolem nich, a klaněli se jim. Tak Hospodina uráželi.“ (Soud. 2, 7 – 12)

Soudci. Krize vedení. Po jejich smrti se vše vracelo do starých kolejí. „V těch dnech neměli v Izraeli krále. Každý dělal, co uznal za správné.“ (Soud. 21, 25). „Není – li žádného vedení, lid pustne a nakonec zaniká. (Přísl. 29, 18)

NZ – SK 6. Sbor v Jeruzalémě začal růst a nastala nespokojenost členů. Apoštolové využili moudrosti a spolupráce sboru, vytvořili prostor pro delegování dalších služebníků. Sbor byl znova sjednocen, Boží Slovo působilo, velmi rostl počet nových křesťanů.

Moudré vedení a řízení má silný vliv na zdraví a růst sboru. Dějiny církve jsou odrazem vzestupu, nebo pádu její vedoucích.

Možná, že mezi námi jsou lidé, které si Pán Bůh připravuje, aby se postavili do čela, sboru, skupiny, nebo buňky.

Povolání se děje různými způsoby

„Hospodin si vyhledal muže podle svého srdce. Jemu Hospodin **přikáže**, aby byl vévodou nad jeho lidem...(1. Sam. 13, 14) (Mojžíš, Gedeon, Abraham, Pavel...)

Neboť oči Hospodinovy obzírají celou zemi, takže **se mohou vzchopit ti, jejichž srdce je cele při něm.** (2. Paral. 16, 9)

Kdo **chce být** biskupem, touží po krásném úkolu. Je pravda, že kdo **chce** spravovat církev, má zájem o krásnou práci (orgidzo – intenzivní vnitřní žízeň, touha naplnit cíl...)

„Opravdový vůdce je ten, který **nechce vést**, ale vnější okolnosti, působící moc Ducha svatého a konkrétní situace ho nutí k vůdcovství“ (Tozer)

Duchovní autoritu nemůžeme získat povýšením, lidskou volbou, jmenováním, ale skrze modlitbu a slzy. Pokořením se před Bohem. Uznáním všeho za smetí ve světle poznání Božího Syna. **Cenu musí zaplatit** ten, jenž má mít vliv na zemi, v nebi i ve světě duchovním.

Povolání je dokreslují některá kritéria ve tvém srdci. K vůdcovství Pán Bůh připravuje někoho kratší, jiného delší dobu. Mojžíše připravoval 80 let vůči 40.

Přirozené vůdcovství	Duchovní vůdcovství
Sebedůvěra	Důvěra v Boha
Známost lidí	Známost Boha
Jednání podle vlastních představ, vůle	Hledání a realizace Boží vůle
Ambice	Neprosazování sebe
Spokojenost z vedení jiných	Radost z poslušnosti Bohu
Motivace vycházející z vlastních zálib, potřeb	Motivace jako láska k Bohu a lidem
Nezávislost	Závislost na Bohu

Vynikajícím lídrem je člověk, který dokáže přimět jiné k tomu, aby dělali něco, do čeho se jim nechtělo, a aby to dělali rádi“ ((Harry S. Trumman). Nehemiáš.....

Nedovedeme jiné dál, než jsme sami došli. Úspěchem není to, jak jiným ukážeme cestu, ale jak je dokážeme inspirovat, aby nás po té cestě následovali.

Nejlepší zkouškou vedoucího je, zda ho někdo další následuje (D. E. Hoste)

„Zda fakt, že jiní zklamou, nás znechucuje, nebo mobilizuje k činu? Zda ovládneme jiné, nebo motivujeme k růstu? Zda kritizujeme, nebo povzbuzujeme? Zda se izolujeme od osob problematických, nebo jim vycházíme vstříc? „(R. E. Tompson)

Zda dokážeme zvládnout kritiku vůči sobě a vyvodit z ní pozitivní výzvu? Zda dokážeme myslet nezávisle na mínění jiných, a pak se rozhodnout? Zda ovládneme sami sebe, když jsme v krizi, když se nedaří a vše se hroutí? Zda ovládneme sami sebe vůči návykům a falešným vzorům chování? Zda dokážeme udržet disciplínu bez zdůrazňování naší autority? Zda nám lidé svěří svá tajemství a žádají o pomoc v řešení problémů? Zda dokážeme akceptovat opozici vůči své osobě bez pocitu osobního útoku a ponížení? Zda se „podřízení“ cítí dobře v naší společnosti? Zda si nezakládáme na uznání a chvále? Zda se opravdově zajímáme o lidi? Zdá jednáš se všemi citlivě a s úctou? Zda máš silnou vůli k pokračování započatého díla? (J. Oswald Sanders)

Pokud u sebe pozoruješ, anebo jiní pozorují některou z těchto vlastností, buď velmi citlivý a poslušný. Možná, že se píše historie tvého života i dalších pokolení. Budeš – li poslušný a pokorný můžeš ovlivnit církev na další dlouhá léta. Bůh dnes hledá vůdce, vedoucí. Najde tě na správném místě při poctivé práci, uslyšíš jeho hlas?

Výzva

- 1. V době, kdy se bouří lidé proti svým vládám, nemusíš se připojovat k nespokojeným. Bůh volá církve k jinému způsobu boje. Postavit se v trhlíně za naši zemi.** Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přímluvy, díkůvzdání za všechny lidi, ²za vládců a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti. ³To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, ⁴aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu.
- 2. V době, kdy církev ztratila vliv na společnost, mezi jiným i kvůli úpadku církevních autorit, nemusíš se připojovat ke kritice církve.** Proto se navzájem povzbuzujte a buďte jeden druhému oporou, jak to již činíte. ¹²Žádáme vás, bratří, abyste uznávali ty, kteří mezi vámi pracují, jsou vašimi představenými v Kristu a napomínají vás. ¹³Velmi si jich važte a milujte je pro jejich dílo. Žijte mezi sebou v pokoji. ¹⁴Klademe vám na srdce, bratří, kárejte neukázněné, těšte malomyslné, ujímejte se slabých, se všemi mějte trpělivost.
- 3. V době celkového úpadku autorit** nemusíš jen kritizovat, jak to činí svět. Jsi – li vedoucí, nadřízený, snaž se s Boží pomocí růst v charakteru, poznání, schopnostech i v lásce vůči podřízeným. Jsi – li podřízený, podříd' se ještě víc. Kdo se pokojuje a podřizuje, toho Bůh povyšuje.
- 4. V době, kdy sbor potřebuje nové vedoucí na různých úrovních i nové starší,** buď velmi citlivý. Pokud Bůh mluví k tvému srdci, poslechni, nech se povolát. Když neposlechněš, utrpíš velikou škodu pro sebe i Boží království. Bůh zaslíbil odměnu vedoucím a on drží svá zaslíbení. „Když se pak ukáže nejvyšší pastýř, dostane se vám nevednoucího vavřínu slávy. Ti, kteří jiné vedli ke spravedlnosti, budou zářit jako hvězdy na věky.“